

Fra: John Lundø Nielsen [<mailto:john.lundo@mail.dk>]
Sendt: 13. august 2006 12:59
Sendt til: Læst
Samtale: Dødshjælp
Emne: Dødshjælp

Retsudvalget

Jeg håber meget, at retsudvalget/folketinget nu imødekommer det af befolkningen (deriblandt undertegnede) fremførte krav om bedre/klarere regler for dødshjælp, især i forbindelse med håbløs, smertefuld sygdom.

Igen at foretage en afvisning af problemet med, at lægerne allerede i dag har mulighed for at yde en smertelindring, der skulle gøre yderligere regler eller tiltag overflødig, er ikke godt nok.

At henvise til, at i praksis vil mennesker, selv dødsyge og med mange smerter, klamre sig længst muligt til livet, er på nærmest arrogant vis at afvise de mennesker, der alvorligt mener, at nu er tiden inde. Det er en formynderisk tankegang. Hvordan kan man dog tillade sig at sige til mennesker, at de nok ikke mener, hvad de giver udtryk for ? Eller at de nok ligger under for et hensyn til deres slægtninge ? Eller at det er at starte en proces for forråelse af menneskeheden ?

Hvad er det for et menneskesyn, der ligger til grund for sådanne betragtninger, at folk ikke i en sådan ekstrem situation har ret til at bestemme over deres eget liv (og død) ? Sådanne "høj"etiske betragtninger fører til, at nogle i endnu højere grad end ellers frygter at skulle dø, at nogle kommer til at lide som i helvede (jf. Lise-Lotte Norups opinion i Berlingske i dag), og at nogle gør en ende på det, mens de endnu selv er i stand til det (og måske unødigt tidligt).

Ved at undlade at give ret til aktiv dødshjælp løber folketinget fra sit ansvar og svigter mennesker i deres livs sværeste situation !

Venlig hilsen
John Lundø
Grimsbyvej 8
3650 Ølstykke